

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli d. 7 Maj 1870, kl. 6 e. m.

Sammansatta Bevillnings- och Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion angående åtal och beslag vid oloflig försäljning af brännvin.

Herrar *S. Brolin, S. Magnusson, Magnus Svensson, Anders Andersson* och *Joh. Jonsson*, alla från Skaraborgs län, hafva uti en inom Andra Kamraren gemensamt väckt motion, N:o 40, anmärkt, att gällande bestämmelser till förekommande af otillåten bränvinsutskänkning på landet icke vore tillfyllestgörande, samt af denna anledning föreslagit, "att kommunalnämnd och hvarje ledamot deri må förklaras berättigad och skyldig att inom kommunen, lika med kronobetjeningen, i laga ordning verkställa beslag ej allenast å de spritdrycker, som finnas der olaga utskänkning sker, utan äfven å de kärl, hvori spritdryckerna förvaras, med rätt att utföra åtal emot vederbörande eller öfverlemna saken till beifran af allmän åklagare, under vilkor att åtnjuta i förra fallet $\frac{2}{3}$ och i sednare hänseendet $\frac{1}{3}$ af varans värde och böterna."

Motionen har blifvit hänvisad till Lag-Utskottet, som ansett nödigt att derom med Bevillnings-Utskottet öfverlägga, hvadan frågan, jemlikt stadgandet i 47 § Riksdags-ordningen, blifvit af sammansatt Utskott behandlad; och får Utskottet i anledning af motionen nu afgifva utlåtande.

Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866 angående vilkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker ålägger i 56 § lands- och stadsfiskaler, krono-, stads- och polisbetjente samt de personer, hvilka särskildt antagas att vaka öfver förordningens efterlefnad, att åtala förbrytelser emot densamma, samt medgifver hvar och en, utom barn mot föräldrar och tjenstehjon mot husbonde, att för sådana förbrytelser anställa åtal. Och nästföljande § innehåller uttryckligt förståndigande för

Bih. till Riksd. Prot. 1870. 5 Saml. 2 Afd. 1 Häft.

kommunalnämnd att egna synnerlig uppmärksamhet deråt, att förbrytelser mot förordningen varda till åtal angifna. Rättighet att verkställa beslag tillkommer dock, jemlikt sistnämnda §, endast omförmälda allmänna åklagare.

Att, på sätt motionären föreslagit, utsträcka sistnämnda rättighet jemväl till kommunalnämnden och dess särskilde medlemmar, hvilka ej stå i tjenstemanna-ansvar, synes Utskottet föga lämpligt. Sannolikt skulle hvarjehanda misstag och förvecklingar vållas genom kommunalnämndens ingripande i dessa åt åklagaremakten uppdragna funktioner, för hvilkas utförande erfordras ej mindre insigt till bedömande af bränvins rening och styrka samt när andra drycker dermed tillagade äro, utan äfven en känedom om gällande lag och författningar, som måhända icke alltid torde vara att finna hos kommunalnämnden och dess medlemmar. Då enligt förslaget desse skulle hafva icke blott rättighet, utan äfven skyldighet att vidtaga ifrågavarande polisåtgärd, komme kommunalnämnden derigenom att antaga en karakter, som, främmande för dess egentliga uppgift, utan tvifvel verkade derhän, att mången af denna orsak ej ville ingå såsom ledamot i nämnden.

Derjemte må anmärkas att, då enahanda begränsning, som nu är stadgad i afseende på rättighet att i förevarande fall verkställa beslag, ock finnes gjord med hänseende till olofflig tillverkning af bränvin, såsom Kongl. Förordningen den 17 Maj 1867 innehåller, så vore det hvarken konsekvent eller lämpligt att vidtaga föreslagna förändringen i den ena författningen, utan att åstadkomma en motsvarande förändring i den andra.

På grund af hvad nu blifvit anfördt och enär, för så vidt Utskottet har sig bekant, allmänna åklagarne ej låtit komma sig till last liknöjdhet eller försummelse uti ifrågavarande hänseende, får Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 Maj 1870.

På Utskottets vägnar:

C. J. Oscar Alströmer.